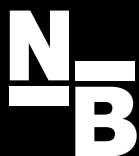

Nordatlantiske
FILMDAGE

5.-15. marts 2020

**DEN TYSKE FORBINDELSE
NYT FRA NORDATLANTEN
DOX/GRØNLAND**

**Nordatlantens
Brygge**

VELKOMMEN

Det er med lige dele glæde og stolthed, at vi her præsenterer programmet for den fjerde udgave af vores årlige filmfestival Nordatlantiske Filmdage.

Årets hovedtema er *Den tyske forbindelse*, hvor vi viser både nyere og ældre milepæle fra vores fælles filmhistorie – og alt sammen spillefilm lavet af eller i samarbejde med tyske filmfolk. Mød også Eyðun Johannessen, Eunice Martins, Hilmar Oddsson og Fridrik Thór Fridriksson.

I serien *Nyt fra Nordatlanten* præsenterer vi de nyeste og mest markante film fra Nordatlanten. Og her kan du møde filmfolkene Otto Rosing, Andrias Høgenni, Nivi Pedersen, Inuk Jørgensen, Emile Hertling Péronard, Gudmund Helmsdal, Júlía Í Kálvalið, Atli Brix Kamban, Katrin Joensen-Næs og Hlynur Pálmason.

Og i serien DOX/Grønland viser vi tre internationalt producerede dokumentarfilm fra Grønland, der drøftes af bl.a. Natalija Gros, Miha Avguštin, Jens Heinrich, Sidse Torstholm Larsen og Sturla Pilskog. Ved et særarrangement viser vi desuden portrætfilmene *The Last Days of the Artic* om den islandske og udstillingsaktuelle fotograf Ragnar Axelsson.

Programmet byder således på ti spillefilm, fem dokumentarfilm og tolv kortfilm, og de i alt 27 titler er fordelt over 18 forskellige arrangementer med en perlerække af gæster. Og vi ser frem til elleve dage med unikke filmoplevelser på Nordatlantens Brygge.

Velkommen til Nordatlantiske Filmdage 2020.

Birgir Thor Møller

Nordatlantiske Filmdage

Karin Elsbudóttir

Direktør, Nordatlantens Brygge

NORDATLANTISKE FILMDAGE

NORDATLANTENS BRYGGE

Strandgade 91
Christianshavn
1401 Kbh. K
Tlf. 3283 3700
www.nordatlantens.dk

PRESEKONTAKT

birgir@bryggen.dk

AFVIKLINGSTEKNIK

Jespers Rejsebiograf

DESIGN

Stereo Associates

FORSIDE

Håbets Ø, s. 28

BILLETTER

60 kr.

Online billetsalg via

www.nordatlantens.dk

STØTTE OG SAMARBEJDSPARTNERE

Nordatlantiske Filmdage er støttet af Det Danske Filminstitut, Goethe-Institut Danmark, Nordens Institut i Grønland (NAPA) og Islands Ambassade og præsenteres i samarbejde med bl.a. Tysklands Ambassade, Sloveniens Ambassade, Grønlands Repræsentation, Færøernes Repræsentation, Øst for Paradis, FILM.GL, Filmshúsið, Islands Filmarkiv og Icelandic Film Centre.

Nordens Institut
i Grønland

Kvikmyndasafn
Íslands

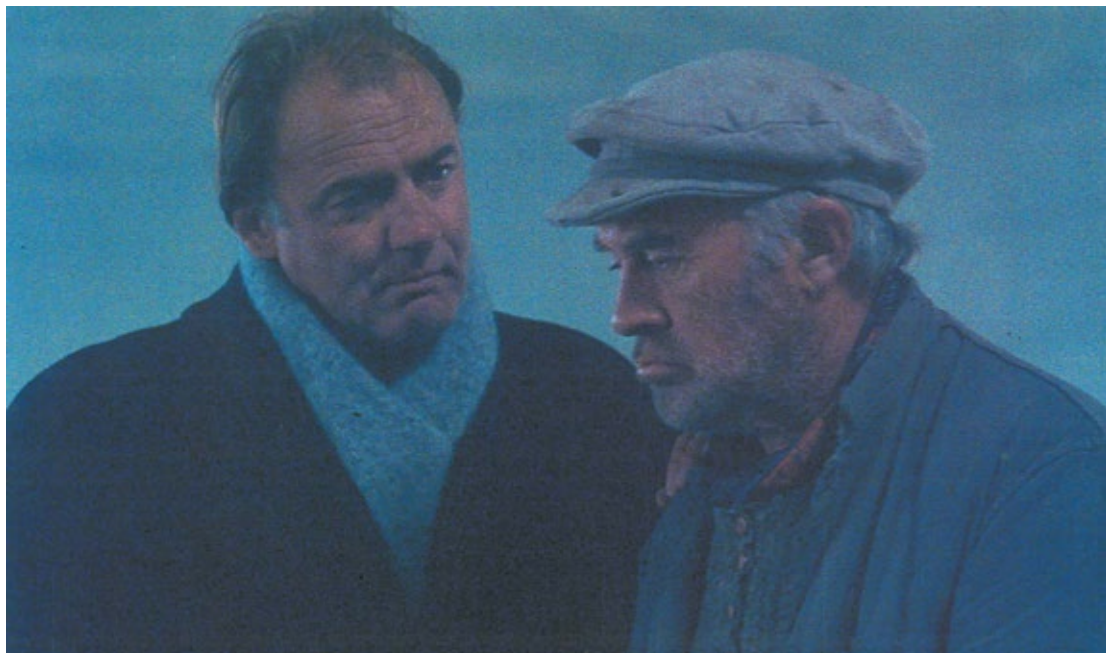

NORDATLANTISKE FILMDAGE 2020

- 04 DEN TYSKE FORBINDELSE**
- 16 NYT FRA NORDATLANTEN**
- 26 DOX/GRØNLAND**
- 30 FILMFESTIVAL I PAKHUS**
- 31 PORTRÆTFILM OM
RAGNAR AXELSSON**

Filmserie: DEN TYSKE FORBINDELSE

Flere markante tyske filmfolk har sat deres spor på Nordatlantens enestående filmhistorie. Det sætter vi fokus på i årets hovedserie Den tyske forbindelse, der med fokus på spillefilm præsenterer både ældre og nyere milepæle samt kuriositeter fra vores fælles filmhistorie.

Se f.eks. den sprudlende stumfilmkomedie *Das Eskimobaby* fra 1918 eller det spektakulære ekspeditionsdrama *S.O.S. Isbjerg* fra 1933. Og gå ikke glip af den sjældent viste *Barbara - vild som havet*, der blev indspillet på Færøerne i 1961.

Mød også den islandske instruktør Hilmar Oddsson, der blev uddannet i Tyskland, hvor han også indspillede broderparten af sin film *Tears of Stone* (1995) om den islandske komponist Jón Leifs.

Se også Bruno Ganz dukke op i Fridrik Þór Fridrikssons gennembrudsfilm fra 1991, *Naturens børn* (billedet), hvor han gentog sin englerolle fra Wim Wenders *Himlen over Berlin*. Og hør om Wenders, Herzog og andre tyske filmfolk og inspirationskilder, når Fridrik Þór Fridriksson kommer og fortæller om sin bemærkelsesværdige karriere og dens tyske forbindelser.

Filmserien inkluderer også Fridrikssons islandsk-tyske roadmovie *Falcons* (2002) og den tyske instruktør Friedrich Dalsheims *Palos brudfærd* (1934), der blev produceret af det danske filmselskab Palladium med manus af Knud Rasmussen. Og vi ser frem til unikke filmoplevelser, lavet enten af eller i samarbejde med tyske filmfolk under himlen over Nordatlanten.

Serien er udviklet og præsenteres i samarbejde med Goethe-Institut Dänemark og er en del af det dansk-tyske kulturelle venskabsår 2020.

Torsdag 5. marts kl. 20 med instruktørbesøg og debat

S.O.S. ISBJERG / S.O.S. EISBERG

Festivalen åbnes med tyske Arnold Fancks spektakulære ekspeditionsdrama, der blev optaget i Grønland i 1933 med Leni Riefenstahl i hovedrollen.

Leni Riefenstahl spiller den heltmodige Hella Lorenz, der kaster sig ud i en vovet rejse til Grønland for at redde den ekspedition, der skulle opspore hendes ægtemand, professor Lorenz. Og hun må ty til hjælp hos de lokale kajakroere og den berømte pilot Ernst Udet (der spiller sig selv), hvis redningen skal lykkes.

Det spektakulære ekspeditionsdrama *S.O.S. Isbjerg* blev indspillet "on location" i Grønland og instrueret af Arnold Fanck, der også er kendt for en række tyske bjergfilm fra 1920'erne. Før visningen introduceres filmen og festivalens hovedserie Den tyske forbindelse af filmdagenes leder, Birgir Thor Møller.

Festivalen åbnes af Bettina Senff, leder af Goethe-Institut Danmark, og efter filmen byder instituttet i samarbejde med Tysklands Ambassade på en forfriskning.

Arrangementet

Filmen (90 min) og har engelske tekster.

Arrangementet inkluderer oplæg/taler og varer i alt ca. 120 min.

Instruktion Arnold Fanck

Manus Arnold Fanck

Medvirkende Gustav Diesl,
Leni Riefenstahl, Sepp Rist

Fotograf Richard Angst,
Hans Schneeberger

Klip Hermann Haller, Andrew Marton

Musik Paul Dessau

Producer Paul Kohner, Deutsche
Universal-Film

Lørdag 7. marts kl. 14

BARBARA – VILD SOM HAVET / WILD WIE DAS MEER

Frank Wisbars tyske Barbara-filmatisering blev optaget på Færøerne 1961 med Harriet Andersson i titelrollen. Eyðun Johannessen var med og fortæller om optagelserne.

Da den unge læge Hr. Poul kommer til Færøerne for at overtage en praksis efter en afdød kollega, møder han den unge og smukke lægeenke Barbara. Og i modstrid med både sine hensigter og alle gode råd falder han for hende, og de indleder et passioneret og alt andet en ukompliceret forhold.

Den tyske Barbara-filmatisering adskiller sig fra forlægget i Jørgen-Frantz Jacobsens roman (og Nils Malmros' filmatisering) ved at flytte handlingen fra 1700-tallet til 1960'erne. Desuden er den mandlige hovedperson ikke præst, men læge. Tematisk er den dog stadigvæk den dramatiske kærlighedsberetning om den færøske femme fatale Barbara.

Filmen blev optaget på Færøerne sommeren 1961. Blandt statisterne var den senere anerkendte skuespiller og teaterinstruktør Eyðun Johannessen, der fortæller om sine oplevelser under filmoptagelserne.

Arrangementet

Farvefilmen (96 min) har danske tekster.

Arrangementet inkluderer oplæg og varer i alt ca. 115 min.

Instruktion Frank Wisbar

Manus Jørgen-Frantz Jacobsen,
Christian Munk

Medvirkende Harriet Andersson,
Maria Sebaldt, Carl Lange

Fotograf Klaus von Rautenfeld

Klip Martha Dübber

Musik Werner Eisbrenner

Producer Georg Mohr, UFA Film
Hansa (D)

Søndag 8. marts kl. 14

PALOS BRUDEFÆRD

Filmhistorisk klassiker optaget i Østgrønland med manus af Knud Rasmussen og instrueret af tyske Friedrich Dalsheim.

Ovenpå flere dokumentariske film ville Knud Rasmussen skabe en film, der kunne bringe en fortælling om livet i Østgrønland ud til et større publikum. Og det gjorde han med *Palos brudefærd*, der skildrer et trekantsdrama på en boplads, hvor fangerne Palo og Samo begge bejler til den smukke Navarana.

Rasmussen var imponeret over den tyske film S.O.S. Isbjerg og fik derfor et tysk filmhold til optagelserne af den ambitiøse *Palos brudefærd*, der blev produceret af danske Palladium. Selv fik Rasmussen madforgiftning, blev transporteret hjem og gik bort den 21. december 1933. Han så derfor aldrig den færdige film, der fik premiere med en filmet prolog ved statsminister Thorvald Stauning den 5. marts 1934. Filmdagenes Birgir Thor Møller giver et kort oplæg om tilblivelsen af *Palos Brudefærd*, før den vises med Staunings prolog.

Arrangementet

Filmen (90 min) har danske tekster.

Arrangementet varer 105 min.

Instruktion Friedrich Dalsheim

Manus Knud Rasmussen

Fotograf Hans Scheib, Walter Traut

Klip Georges C. Stilly

Musik Emil Reesen

Producer Palladium (DK)

Fridrik Thór Fridriksson

FRIDRIK THÓR FRIDRIKSSON: ARTIST TALK + NATURENS BØRN / BÖRN NÁTTÚRUNNAR

Den islandske filmveteran Fridrik Thór Fridriksson fortæller om sin fascinerende karriere og dens tyske forbindelser, før vi viser hans gennembrudsfilm *Naturens børn*.

I Danmark kendes Fridrik Thór Fridriksson for film som *Movie Days*, *Cold Fever*, *Djævelens Ø*, *Universets engle*, *Falcons*, *Niceland*, *Mamma Gogo* og ikke mindst gennembrudsfilmene *Naturens børn*.

Men længe før Fridriksson markerede sig internationalt som instruktør, var han en markant skikkelse i Islands filmmiljø. F.eks. inviterede han den tyske instruktør Wim Wenders til at åbne Reykjavik Film Festival i 1978. Og Wenders kom ikke blot til landets første filmfestival, men fik ved samme lejlighed sat en islandsk filmfond på den politiske dagsorden.

Naturens børn

Efter samtalen vises en ny-digitaliseret (forbedret) udgave af Fridrikssons gennembrudsfilm *Naturens børn* fra 1991. Den poetiske roadmovie skildrer et pensionistpar, der stikker af fra plejehjemmet i Reykjavik for at vende tilbage til hjemstavnen og atter blive naturens børn.

Filmens smukke fortælling om alderdom, kærlighed og røddernes betydning er universel, men scenariet er særdeles islandsk. Og filmen vandt utallige internationale priser og satte både instruktør Fridrik Thór Fridriksson og Island på det filmiske verdenskort.

Arrangementet

Samtalen foregår på engelsk (40 min).

Naturens børn (80 min) vises med engelske tekster.

Arrangementet varer i alt 120 minutter.

Instruktion Fridrik Thór Fridriksson
(aka Friðrik Þór Friðriksson)

Manus Einar Már Guðmundsson,
Fridrik Thór Fridriksson

Medvirkende Gísli Halldórsson,
Sigríður Hagalin og bl.a. Bruno Ganz

Fotograf Ari Kristinsson

Klip Skule Eriksen, Skafti
Guðmundsson

Musik Hilmar Örn Hilmarsson

Producer Fridrik Thór Fridriksson,
Wolfgang Pfeiffer m.fl.

Foto fra *Naturens børn*

Tirsdag 10. marts kl. 17

FALCONS

Fridrik Thór Fridrikssons smukke og tankevækkende road-movie sender et ulige par på flugt – fra en islandsk kystflække til Hamborg. Mød instruktøren efter visningen.

Keith Carradine spiller den livstrætte eksfange Simon, der efter 30 år i USA vender hjem til en afsondret flække i Island. Her møder han den unge kunstnerinde Dúa (Margrét Vilhjálmsdóttir), og de to ellers forskellige outsiders lader til at kunne relatere til hinanden. Der venter imidlertid også problemer med det lokale politi, og før de har set sig om, er de på flugt fra Island med kurs mod Hamborg.

Falcons er en roadmovie om to ensomme sjæle, der undervejs bliver gradvis klogere på sig selv og hinanden, mens de prøver at få hold på tilværelsen. Og den er lavet i den lavmælte stil, der siden 1980'erne har placeret Fridrik Thór Fridriksson blandt instruktører som Jim Jarmusch, Aki Kaurismäki og Wim Wenders.

Arrangementet

Filmen (96 min) har engelske tekster.

Arrangementet inkluderer samtale og varer i alt ca. 115 min.

Instruktion Fridrik Thór Fridriksson

Manus Einar Már Guðmundsson, Fridrik Thór Fridriksson

Medvirkende Keith Carradine, Margrét Vilhjálmsdóttir

Fotograf Harald Gunnar Paalgard

Klip Skule Eriksen, Skafti Guðmundsson

Musik Hilmar Örn Hilmarsson

Producer Fridrik Thór Fridriksson, Wolfgang Pfeiffer m.fl.

Fridrik Thór Fridriksson

Torsdag 12. marts kl. 20

TEARS OF STONE / TÁR ÚR STEINI

Hilmars Oddssons visuelt stærke spillefilm om den islandske komponist Jón Leifs, der levede med sin jødiske hustru i 1930'ernes Tyskland. Mød instruktøren efter visningen.

Den islandske komponist Jón Leifs lever i 1930'ernes Berlin, hvor han især ernærer sig som dirigent og kæmper for at få sine egne kompositioner på programmet. At han er gift og har børn med den jødiske koncertpianist Annie Riehof er dog ikke velset alle vegne. Nazismen er på hastig fremmarch, og familien må uundgåeligt forholde sig til en ny virkelighed.

Den smukke og visuelt stærke film om den store islandske komponist Jón Leifs (1899-1968) holder sit fokus på mennesket, dets indre dilemmaer og konflikter midt i en mørk og dramatisk tid. Filmen er instrueret af islandske Hilmar Oddsson (1957), der har stået bag flere islandske film, siden han blev uddannet fra München Hochschule für Fernsehen und Film i 1985.

Arrangementet

Filmen (110 min) har engelske tekster.

Arrangementet inkluderer samtale og varer i alt 130 min.

Instruktion Hilmar Oddsson

Manus Sveinbjörn I. Baldvinsson, Hjálmar H. Ragnarsson, Hilmar Oddsson

Medvirkende Þröstur Leó Gunnarsson, Ruth Olafsdóttir, Winfried Wagner

Fotograf Slawomir Idziak, Sigurður Sverrir Pálsson

Klip Kerstin Eriksdóttir

Musik Jón Leifs, Hjálmar H. Ragnarsson

Producer Jan Fantl, Jóna Finnsdóttir, Tónabíó (IS)

Co-producer Helgi Felixson, Peter Rommel Productions (D)

Hilmar Oddsson

Søndag 15. marts kl. 16.45

DAS ESKIMOBABY / IVIGTUT

Sprudlende stumfilmkomedie med danske Asta Nielsen i hovedrollen. Filmen akkompagneres af den tyske filmkomponist og pianist Eunice Martins.

Stumfilmtidens store danske filmdiva Asta Nielsen spiller inuitkvinden Ivigtut, der bringes til Berlin af den unge polarforsker Knud Prætorius. Og det skorter ikke på muntre optrin i Walter Schmidthässlers stumfilmkomedie fra 1918 om "naturbarnets" møde med den moderne storby og dens spidsborgerskab. Og kultursammenstødet skildres med komikkens brede (og med nutidens øjne ikke altid helt politisk korrekte) pensel i filmens livlige og romantiske beretning (lidt i stil med 1990'ernes komedie om den australske Crocodile Dundee og hans møde med storbylivet).

Vi får besøg fra Berlin af Eunice Martins, der i årevis har skrevet og spillet musik til stumfilm. Og siddende ved pianoet vil hun ikke blot underbygge filmens fortælling med sin musik, men også Asta Nielsens fabelagtigt lystige skuespil, så filmen bringes i dialog med nutiden.

Arrangementet

Stumfilmen (70 min) har tyske mellemtekster med engelske undertekster.

Arrangementet varer 80 minutter.

Instruktion Walter Schmidthässler

Manus Martin Jørgensen og Louis Levy

Medvirkende Asta Nielsen og Freddy Wingardh

Fotograf Carl Friedrich Fischer

Producer Neutral-Film (D)

Eunice Martins

UNDER HIMLEN OVER NORDATLANTEN

Instruktører som Friedrich Dalsheim, Frank Wisbar og Wim Wenders har alle sat markante spor på Nordatlantens filmhistorie. Med fokus på spillefilmene opridses historiens milepæle samt et par glemte og gemte filmperler.

Filmhistoriens første spillefilm med et grønlandsk tema er den tyske stumfilmkomedie *Das Eskimobaby*, instrueret af Walter Schmidthässler i Berlin, hvor filmen havde premiere den 4. april 1918. Og hovedrollen blev spillet af stumfilmtidens store danske stjerne, Asta Nielsen.

Det var den danske film *Afgrunden*, der i 1910 gjorde Asta Nielsen til verdensstjerne, og få år efter kom hun til Tyskland, hvor hun fik en meget lukrativ filmkontrakt. Var det hendes afdæmpede spillestil, der gjorde hende til filmstjerne, så skaber hun i den grad liv og glade dage i *Das Eskimobaby*. Med komikkens brede pensel udfolder filmen en historie om polarforskeren Knud Prætorius, der bringer inuitkvinden Ivigtut til Berlin, hvor de kulturelle forviklinger kaster muntre optrin af sig. Så selvom Grønland ikke er geografisk til stede i filmen, så tematiserer den endda meget tydeligt den kontrast mellem et oprindeligt Grønland og et civiliseret Europa, der også kendes fra flere senere Grønlandsfilm.

En ganske anderledes Grønlandsskildring kom 16 år senere med *Palos brudefærd* (1934), der i sin fortælling om livet på en østgrønlandsk boplads indarbejder et trekant drama om fangerne Palo og Samo, der begge bejler til den smukke Navarana. Og den stadig meget afholdte film hyldes ofte for sin autentiske skildring af livet i Grønland (selvom en central kniv-scene virker fremmed i grønlandsk øjne). Filmen blev instrueret af tyske Friedrich Dalsheim efter manus af selveste Knud Rasmussen, der ovenpå flere dokumentariske film ville lave en film, der fik et større publikum i tale. Og det fik han med den ambitiøse film. Selv blev han dog ramt af madforgiftning og døde 21. december 1933. Han så derfor aldrig den færdige film, der fik premiere med

en prolog ved statsminister Thorvald Stauning den 5. marts 1934.

Palos brudefærd blev produceret af det danske selskab Palladium og indspillet med et tysk filmhold, idet Rasmussen havde assisteret og var blevet imponeret af indspilningerne til den tyske film *S.O.S. Isbjerg* (1933), instrueret af Arnold Fanck.

Både *Palos brudefærd* og *S.O.S. Isbjerg* hentede utvivlsomt inspiration i amerikaneren Robert J. Flaherty, der i modsætning til tidens øvrige etnografiske dokumentarister havde iscenesat handlingen i sin succesfulde film *Nannok of the North* (1922). *S.O.S. Isbjerg* ligger dog også – og måske mere – i forlængelse af den tyske bjergfilmgenre, der med

netop instruktør Arnold Fanck i spidsen skildrede heroiske bjergbestigere og skiløbere i bjergtagende landskaber. Eksempelvis i *Storm over Montblanc* (1930), der havde Leni Riefenstahl i hovedrollen, ligesom *S.O.S. Isbjerg*.

I *S.O.S. Isbjerg* spiller Riefenstahl den heltemodige Hella, der kaster sig ud i en vovet Grønlandsrejse for at opspore sin forsvundne ægtemand. Og hun får hjælp af de lokale kajakroere og den berømte pilot Ernst Udet, som spiller sig selv i filmen, der har tyske skuespillere i alle bærende roller. Det gælder også rollebesætningen i den samtidige tysk-amerikanske komedie *Nordpol - Ahoi!* (1934), instrueret af Andrew Martonder efter ide fra Arnold Fanck, og ligeledes i stumfilmen *Milak, der Grønlandjäger* fra 1928, instrueret af Georg Asagaroff og Bernhard Villinger. *S.O.S. Isbjerg* er dog spydspidsen i periodens tyske Grønlandsfilm, og dens spektakulære ekspeditionsdrama blev indspillet simultant i to versioner, Arnold Fancks tyske *S.O.S. Eisberg* og Tay Garnetts amerikanske *S.O.S. Iceberg*, begge med manus af Arnold Fanck.

GEMTE OG GLEMTE FILMPERLER

Sommeren 1961 kom den tyske instruktør Frank Wisbar til Færøerne og filmatiserede en af de mest kendte færøske romaner, Barbara, skrevet af Jørgen-Frantz Jacobsen og udgivet i 1939. Og til titelrollen medbragte han den svenske skuespiller Harriet Andersson, der havde opnået international anerkendelse for sin medvirken i flere Ingmar Bergman-film.

Barbara – Wild wie das Meer blev dog ikke nogen anmelder- eller publikumssucces. Men trods dens lidt klichéfyldte brug af filmiske virkemidler i sin udlægning af romanens tragiske kærlighedsdrama, så er det en i flere henseender interessant film. Ikke mindst fordi den adskiller sig fra romanforlægget ved at flytte handlingen fra 1700-tallet til 1960'erne. Dermed lyser også noget så sjældent set som 1960'ernes Færøerne op i farver på biograflærredet.

Nu om dage lever filmen dog i skyggen af Niels Malmros' Barbara-filmatisering fra 1997. Desuden har den tyske Barbara-filmatisering ikke været tilgængelig for Nordens filmpublikum i årtier. Og den er ikke den eneste – og heller ikke den første – spillefilm lavet af tyskere på Færøerne, som har ligget hengemt i museale filmarkiver. For alt imens mange anser den norske film *Sælkvinden* (1953) for at være den første spillefilm indspillet på Færøerne, så var der i 1952 premiere på *Schatten über den Inseln* (*Skygger over øerne*). Filmen blev instrueret af Otto

Meyer og produceret af det østtyske selskab DEFA, der blev oprettet 1946 i Berlins Sovjet-zone. I det følgende årti producerede DEFA film, der var tematisk i tråd med det kommunistiske styre. Det gælder også Meyers film, der efter sigende skulle skildre et allegorisk drama om hårdtarbejdende færøske fuglefangere, der udnyttedes af en udspekuleret forretningsmand med gode kontakter i København (og der er planer om at gøre den længe glemte film visningsklar i en nær fremtid).

1950'erne gemmer også på en stort set glemt film med islandsk islæt, for i 1955 instruerede den vesttyske instruktør Robert Adolf Stemmler kærlighedsdramaet *Du darfst nicht länger schweigen*, der var baseret på den islandske forfatter Kristmann Guðmundssons roman *Livets morgen* fra 1931. Filmen blev indspillet i vesttyske filmstudier og svenske landskaber med tyske skuespillere, men fik dog opmærksomhed ved sin islandske premiere. Flere islændinge husker dog to storanlagte tv-produktioner fra 1970'erne, der begge bragte romaner af Halldór Laxness ind i tv-stuerne. *År og dage i Brattækåd* fra 1956 blev således til en tysk-nordisk-produceret tv-film, vist i to dele i 1973, og romanen *Det genfundne paradys* fra 1960 til en tysk-schweizisk-produceret miniserie, vist i fire dele i 1978. Begge blev optaget i Island med islandske skuespillere, og begge lagde gaderne øde i 1970'ernes Reykjavik.

DEN TYSKE VEN

I 1970'erne begyndte en håndfuld nyuddannede instruktører at vende hjem til Island fra europæiske filmskoler. Og de ville ikke kun arbejde for tv, men se Island i landets biografer, der ellers var dominerede af amerikansk film. Det islandske Alting var dog ikke umiddelbart venligt stemt, for ideen om en islandsk filmindustri fremstod som svagt funderet. Men presset voksede. Og der kom hjælp udefra, da man i februar 1978 afholdt den første udgave af Reykjavik Film Festival, der blev åbnet af æresgæsten, den tyske instruktør Wim Wenders.

Allerede i 1960'erne var en gruppe unge tyske instruktører begyndt at bane nye veje for tysk film, men det lykkedes først overbevisende i 1970'erne med instruktører som Werner Herzog, Margarethe von Trotta, Rainer Werner Fassbinder og Wim Wenders. På festivalen i Reykjavik viste han fire af sine film, bl.a. *Der Amerikanische Freund* (1977), og udbredte sine tanker om udviklingen i europæisk og især tysk film. Og han påpegede i flere interviews, at den positive udvikling var afhængig af

Wim Wenders åbner Reykjavik Film Festival 1978

statsstøtte. Især når konkurrenten hed Hollywood, hvad den fortsat gør for enhver europæisk filmnation, stor som lille.

Wenders sad også i festivalens prisjury, der skulle belønne de nye islandske kortfilm, der blev vist på festivalen. Efter at have set dem kunne han derfor afslutte sit Islandsbesøg med at skrive et åbent brev til de islandske politikere og opfordre dem til at støtte nationens voksende gruppe af talentfulde instruktører. Og allerede i efteråret 1978 kom Islands Filmfond på finansloven for 1979, hvor man begyndte at støtte den filmproduktion, der har markeret Island på alverdens filmfestivaler. Derfor er det ikke så underligt, at selvom flere lagde hånd på plogen, så bliver Wim Wenders ofte kaldt *The godfather of Icelandic cinema*.

HIMLEN OVER NORDATLANTEN

Det var den senere højtprofilerede filminstruktør Fridrik Thór Fridriksson, der havde fået Wenders til Island. Og Fridriksson kvitterede senere ved at lade Bruno Ganz gentage sin englerolle fra Wenders film *Himlen over Berlin* (1987) i sin roadmovie *Naturens børn* (1991).

Desforinden havde den selvlærte Fridriksson indledt sin instruktørkarriere med en håndfuld dokumentarfilm, før han spillefilmdebuterede i 1987 med *White Whales*. Filmen gjorde det godt på internationale festivaler og etablerede ham som en islandsk pendant til Aki Kaurismäki, Jim Jarmusch og Wim Wenders. Og med hans næste film, den mangfoldigt prisbelønnede og Oscarnominerede *Naturens børn*, fik han sit store gennembrud. Efter den blev hans produktionsselskab Icelandic Film Corporation desuden i lang tid en afgørende drivkraft i udviklingen af islandsk film og co-producere både islandske og udenlandske film i et netværk, der talte selskaber som danske Zentropa og tyske Peter Rommel Productions.

Peter Rommel var også co-producent på den islandske film *Tears of Stone* om den islandske komponist Jón Leifs og hans liv i 1930'ernes Berlin. Filmen blev instrueret af Hilmar Oddsson, der blev uddannet fra Hochschule für Film und Fernsehen i München, ligesom bl.a. Wim Wenders før ham. Også instruktøren Ásdís Thoroddsen blev uddannet i Tyskland og senere bl.a. Einar Heimisson, der døde kort efter sin tysk-islandske spillefilmdebut *Maria* (1997).

Selv instruerede Fridrik Thór Fridriksson filmene *Falcons* (2002) og *Niceland* (2004) delvis i Tyskland. Og flere instruktører er kommet til i det nye årtusinde, hvor islandsk film også er blevet styrket med Icelandic Film Centre, der erstattede Islands Filmfond i 2003. Interessen i Tyskland for islandsk film har samtidig været stigende, ikke mindst ved den årlige filmfestival i Berlin, hvor også Grønland og Færøerne har været repræsenteret i de senere år. Og i de nordatlantiske lande har man ikke blot set de velrenommerede tyske tv-serier og jævnlige premierefilm, for Goethe-Instituttet har afholdt Tyske Filmdage i samarbejde med lokale biografer og assisteret med tysk deltagelse ved flere filmfestivaler.

Lübecks årlige Nordische Filmtage har desuden altid haft et godt øje til Nordatlanten. Eksempelvis præsenterede Færøernes første uddannede filminstruktør, Katrin Ottarsdóttir, sin første spillefilm *Atlantic Rhapsody* i 1989 på festivalen, hvor hun har været gæst jævnligt siden. Og i de senere år er også yngre færøske talenter kommet til såsom Heiðrik á Heygum og Sakaris Stórá. Sidstnævnte blev hædret på Berlinale i 2015 for kortfilmen *Winter morning*, før han i 2017 besøgte de nordiske filmdage i Lübeck og bl.a. Reykjavik Film Festival med sin første spillefilm *Drømme ved havet*.

I 2017 var der også premiere på Wim Wenders filmen *Submergence*, der bl.a. har enkelte scener fra Færøerne. Det ville dog kræve lidt af en tilsnigelse at hævde, at Wenders-historien fra Reykjavik 1978 havde gentaget sig, da han indspillede scenerne på Færøerne i 2016, selvom det færøske filminstitut, Filmshúsið, pudsigt nok blev oprettet året efter Wenders besøg. Til gengæld involverede hans filmindspilninger færøske filmfolk, og at han fortsat er til inspiration i hele Nordatlanten står uden for enhver diskussion. Og alt peger på, at de frugtbare filmrelationer mellem Tyskland, Færøerne, Grønland og Island fortsætter. Uanset om de udfoldes under himlen over Berlin, Reykjavik, Tórshavn eller Nuuk.

Filmserie: NYT FRA NORDATLANTEN

I serien *Nyt fra Nordatlanten* præsenterer vi de nyeste og mest markante film fra Nordatlanten og tidens førende filmfolk til at drøfte dem.

Se for eksempel Hlynur Pálmason's prisvindende og anmelderroste *En hvid, hvid dag* (2019) og den islandske spillefilm *Agnes Joy* (2019), der ikke har været vist i Danmark før. Det gælder også den nye og hjertevarme folkekomedie fra Grønland *Krudt og kærlighed* (2019) og dokumentarfilmen *Lykken skræmmer mig ikke længere* (2019).

Ved to arrangementer tager vi desuden temperaturen på den aktuelle kortfilmsscene i Grønland og på Færøerne, hvor der for tiden syder og bobler i talentmassen, alt imens nye spillefilm og dokumentarfilm er ved at gå i produktion.

Ved et særarrangement fejrer vi desuden årets vinder af Robertprisen for bedste kortfilm, færøske Andrias Høgenni.

Mød desuden filmfolkene Otto Rosing, Nivi Pedersen, Inuk Jørgensen, Emile Hertling Péronard, Gudmund Helmsdal, Júlía Í Kálvalið, Atli Brix Kamban, Katrin Joensen-Næs og Hlynur Pálmason.

Fredag 6. marts kl. 20

KRUDT OG KÆRLIGHED / UKIUTOQQAMI PILLUARITSI

Ny grønlandsk lavbudgetfilm udfolder en hjertevarm folkekomedie om Mikis første møde med sin farverige familie i Nuuk. Mød instruktør Otto Rosing efter visningen.

Miki er grønlænder, men vokset op i Sverige, og han tager for første gang til Nuuk for at slappe af og møde familien ved juletid. Inden længe bliver han dog hvirvlet ind i fætter Kunuks venners småkriminalitet, og pludselig står han med ansvaret for to ton stjålet fyrværkeri, nogle kumpaner der ikke helt forstår ham, og en sød pige der måske kan blive hans. Og som om det ikke var nok, har han pludselig byens mafiaboss i hælene.

Krudt og kærlighed er en hjertevarm folkekomedie med romantiske undertoner fra Nuuk, hvor den er instrueret af Otto Rosing og produceret for stort set ingen penge i samarbejde med filmholdet og en perlerække af grønlandske skuespillere.

Arrangementet

Filmen (84 min) vises med danske og grønlandske tekster. Arrangementet inkluderer samtale og varer 105 min.

Instruktion Otto Rosing

Manus Henrik Fleischer, Michael Rosing

Medvirkende Minik Daorana Julén, Nivi Pedersen m.fl.

Fotograf Mikael Lindskov Jacobsen, Angu Motzfeldt

Klip Steen Bech, Jacob Weiss

Musik Rasmus Bosse

Producer Michael Bévort / Wintertales

Otto Rosing

Lørdag 7. marts kl. 17

AGNES JOY

Med lige dele lun humor og empati skildres en midtvejs- og familiekriser i den islandske instruktør Silja Hauksdóttirs nye og fremragende spillefilm. Viser med kort oplæg.

Rannveig føler sig udbændt på alle ledder og kanter i sit ensformige forstadsliv. Hun sidder fast i et job, hun hader, og et ægteskab, der visner langsomt ud. Desuden kæmper hun konstant med sin oprørske teenagerdatter, Agnes, og har svært ved at acceptere, at Agnes ikke længere er et barn. Men da en ny nabo, den kendte skuespiller Hreinn, pludselig dukker op, står Rannveig og hendes familie over for nye udfordringer, der er uden for deres kontrol.

Den islandske instruktør Silja Hauksdóttir skildrer en midtvejs- og familiekriser med en lun ironisk humor, tilsat passende mængder empati, i denne nye og fremragende spillefilm fra Island. Filmen vises med kort oplæg om den aktuelle udvikling i islandsk film ved filmdagenes Birgir Thor Møller.

Instruktion Silja Hauksdóttir

Manus Silja Hauksdóttir, Gagga Jonsdóttir, Jóhanna Friðrika Sæmundsdóttir, Mikael Torfason

Medvirkende Anna Kristin Arnrímsdóttir, Edda Arnljótsdóttir, Þorsteinn Bachmann m.fl.

Fotograf Viðir Sigurðsson

Klip Kristján Loðmefjörð, Lína Thoroddsen

Musik Jófríður Ákadóttir

Producer Birgitta Bjornsdóttir, Gagga Jonsdóttir, Vintage Pictures (IS)

Co-producere Guðbjörg Sigurðardóttir, Mikael Torfason (IS)

Birgir Thor Møller

Fredag 13. marts kl. 20

EN HVID, HVID DAG / HVÍTUR, HVÍTUR DAGUR

Hlynur Pálmason fik sit gennembrud med den danske film *Vinterbrødre* – og nu er han tilbage med en unik islandsk filmperle. Mød ham efter visningen.

I en afsidesliggende islandsk by fatter en pensioneret politichef mistanke om, at en mand fra byen skulle have haft en affære med hans hustru, der for ganske nylig døde i et trafikuheld. Gradvist besættes han af ønsket om at finde sandheden. Og han udsætter ikke blot sig selv for fare, men også sine allernærmeste.

En hvid, hvid dag er en fortælling om sorg, hævn og ubetinget kærlighed. Og den gribende, varme og æstetisk dybt fascinerende film er instrueret af den islandske instruktør og kunstner Hlynur Pálmason, der blev uddannet fra Den Danske Filmskole, fik sit gennembrud med den danske film *Vinterbrødre*, og som nu er aktuell med en internationalt prisbelønnet og anmelderrost islandsk film.

Arrangementet

Filmen (109 min) vises med danske tekster. Arrangementet inkluderer samtale med instruktøren og varer 125 min.

Instruktion Hlynur Pálmason

Manus Hlynur Pálmason

Medvirkende Ingvar E. Sigurðsson, Ída Mekkín Hlynisdóttir m.fl.

Fotograf María von Hausswolff

Klip Julius Krebs Damsbo

Musik Edmund Finnis

Producer Anton Máni Svansson / Join Motion Pictures (IS)

Co-producer Film i Väst (S), Snowglobe ApS (DK) m.fl.

Hlynur Pálmason

Tirsdag 10. marts kl. 20

ANDRIAS HØGENNI: TRE KORTFILM + ARTIST TALK

I samarbejde med Færøernes Repræsentation og det færøske filminstitut Filmshúsið fejrer vi prisvinderen Andrias Høgenni – med hans kortfilmstrilogi, artist talk og reception.

I januar gik Det Danske Filmakademis Robertpris for årets bedste kortfilm til den færøske instruktør Andrias Høgenis film *No ill will (Ikki illa meint)*, der har været et prisvindende festivalhit, siden den fik sin internationale premiere på filmfestivalen i Cannes i 2019.

Andrias Høgenni har arbejdet med film siden han var 16 år. Han flyttede til Danmark i 2009 og blev uddannet fra 18Frames i 2013 og Super16 i 2018. Afgangsfilmene *No ill will* afsluttede trilogien "Solidaritet", der også indbefatter *The Owl (Korn og Dansa, 2014)* og *Stina Karina (2016)*. Tematisk undersøger Andrias Høgenis film de ofte akavede og besværlige interaktioner mellem mennesker, og de gør det med en underspillet humor og psykologisk indsigt i et lavmælt og stilrent filmsprog. Og han arbejder for tiden på sin første spillefilm. Vi viser hans kortfilmstrilogi og drøfter den med ham, før Færøernes Repræsentation byder på en forfriskning i anledning af Robertprisen.

Andrias Høgenni

Arrangementet

Kortfilmene vises med engelske tekster.

Arrangementet inkluderer samtale (på dansk) og varer 80 min.

Lørdag 14. marts kl. 17

FEM FÆRØSKE KORTFILM

Vi tager temperaturen på Færøernes aktuelle kortfilmscene og viser fem udvalgte titler. Mød instruktørerne Gudmund Helmsdal, Júlía Í Kálvalið, Atli Brix Kamban og Katrin Joensen-Næs.

Den færøske kortfilmproduktion er imponerende og har været under konstant udvikling siden filmværkstedet Klippfisk blev etableret i 2006. Og imens flere af datidens debutanter nu arbejder på større filmprojekter, vokser talentmassen støt i færøsk film, der i 2018 også blev styrket med et færøsk filminstitut, Filmshúsið.

Dagens program byder på fem nye film. Tre af dem arbejder på hver sin måde med en især tragikomisk humor i deres originale og meget filmiske beretninger: *Trøllabeiggi* (Gudmund Helmsdal, 2020), *At First Sight/Við Fyrsta Eygnabrá* (Esther á Fjallinum, Jóhan Niclasen og Hanna Flóvinsdóttir, 2019) og *The Grandmother/Omman* (Júlía Í Kálvalið, 2019). Fra en helt anden boldgade vises det gribende, psykologiske drama *Ábyrgd* (Katrin Joensen-Næs, 2019) og Atli Brix Kambans animationsfilm *The River*, der på 3 minutter puster liv i og genfortæller klassiske kunstværker af bl.a. Blake, Doré, Dali og Goya.

Arrangementet

Filmene vises med engelske tekster.

Arrangement inkluderer samtaler på dansk og varer 130 min.

Gudmund Helmsdal, Júlía Í Kálvalið, Atli Brix Kamban og Katrin Joensen-Næs.

Lørdag 14. marts kl. 14

GRØNLAND PÅ FILM: KORTFILM OG DEBAT

Se fire kortfilm fra Grønland og mød filmskaberne Inuk Jørgensen, Nivi Pedersen og Emile Hertling Péronard, der drøfter aktuelle tendenser i grønlandsk film.

I de sidste par årtier har en voksende gruppe af grønlandske filmskabere markeret sig, både hjemme og internationalt. Samtidig har Grønland altid tiltrukket udenlandske filmfolk og gør det stadigvæk. Og selvfølgelig er det forskellige sider af Grønland og det grønlandske samfund, der optager de forskellige filmskabere. Men hvad er hovedtendenserne, og hvad er det for et Grønland, vi møder i nutidens film?

De udvalgte film er Inuk Jørgensens dokumentar *Home* (2019), Nivi Pedersens dok. *Snow* (2018), Jens-Christian Lyberth Lennerts fiktionsfilm *You Killed Your Dreams* (2020) og portrætfilm om fotografen Inuuteq Storch *With Darkness I Grew Into a Midnight Sun* (2019). Gæsterne er instruktørerne Inuk Jørgensen og Nivi Pedersen og producer Emile Hertling Péronard fra Anorak Film, der bl.a. har produceret *Sume - Lyden af en revolution* og været co-producent på *Håbets Ø* og *Aquarela* samt stået bag undervisningsportalen *Levende Grønland*.

Inuk Jørgensen

Emile Hertling Péronard

Arrangementet

Kortfilmene vises med engelske tekster.

Arrangementet inkluderer debat (på dansk) og varer 110 min.

Onsdag 11. marts kl. 17

LYKKEN SKRÆMMER MIG IKKE LÆNGERE / PILLUARNEQ ERSIGIUNNAARPARA

Ny grønlandsk dokumentarfilm sætter fokus på konsekvenserne ved seksuelt misbrug af børn og unge. Mød instruktør Nivi Pedersen og kunstneren Gukki Nuka efter visningen.

I *Lykken skræmmer mig ikke længere* møder vi to personer, som har været udsat for seksuelt misbrug i deres barndom. Kunstneren Gukki Nuka er på vej tilbage til sin hjemby Uummannaq, hvor overgrebet mod ham fandt sted, og Kornelia kæmper med angst og for at få et liv med den frihed, hun selv ønskede som barn. Frihed til at drømme og frihed til at kæmpe for et sikkert liv. En frihed, som både Gukki Nuka og Kornelia har drømt om.

Gukki Nuka og Kornelias kampe sættes desuden ind i en bredere kontekst gennem interviews med task force-psykologer fra Grønlands Selvstyres strategi mod seksuelle overgreb Killiliisa (Lad os sætte grænser). Dokumentarfilmen er produceret til netop Killiliisa, og i filminstruktør Nivi Pedersens hænder er det blevet til en smuk, fint indlevende og livsbekræftende film, der ikke blot kaster lys på alvorlige problemer, men også giver håb om en bedre fremtid.

Arrangementet

Filmen (70 min.) vises med danske og grønlandske tekster. Arrangementet inkluderer samtale og varer 95 min.

Nivi Pedersen

Gukki Nuka

AT BRYDE TAVSHEDEN

Med dokumentarfilmen *Lykken skræmmer mig ikke længere* sætter den grønlandske instruktør Nivi Pedersen fokus på seksuelt misbrug af mindreårige, og hvordan man kommer problemet til livs. Kasper Kirkegaard har set filmen og talt med instruktøren.

Man taler ikke om det. Eller rettere, man *talte* ikke om det. I hvert fald ikke ret meget. Seksuelle overgreb på børn har i lang tid været et tys-tys-tema i det grønlandske samfund. Men en række initiativer går nu i kødet på den tavshedskultur, hvilket dokumentarfilmen *Lykken skræmmer mig ikke længere* (på grønlandsk *Pilluarneq Ersigiunnaarpara*) er et gripende eksempel på.

Filmen er instrueret af den grønlandske instruktør og dokumentarist Nivi Pedersen, og den er en smuk, fint indlevende og livsbekræftende film, hvor to grønlandere fortæller om deres smertefulde oplevelser med seksuelle overgreb, da de var børn.

REVNER I SJÆLEN

Vi følger Gukki Nuka, en kunstner med base i København, der skal gense sin gamle barndomsby Uummannaq efter 36 år. Den konkrete anledning til besøget er hans udstilling ”Revner i Sjælen”, der

præsenterer en billedserie af nøgne og is-indkapslede kroppe, der udstråler sårbarhed og sensibilitet såvel som klaustrofobisk ensomhed og smerte.

Udstilling har været vist flere steder, bl.a. på Nordatlantens Brygge, og nu skal den for første gang vises for indbyggerne i Uummannaq. Traumer efter seksuelle overgreb begået af en fodboldtræner har betydet, at han hidtil har holdt sig langt væk fra sin gamle fødeegn – angsten og smerten har simpelthen lammet ham i de mange år, der er gået.

”Jeg var ikke bevidst om mine følelser. Jeg kæmpede med mig selv og frygtede, hvad der ville komme op til overfladen, hvis jeg skulle tage tilbage. Derfor har jeg ikke været tilbage i så mange år”, fortæller han i filmen. Snart er Gukki ombord på flyet til Uummannaq – sammen med sin søster, der udgør en slags mental krykke for ham på rejsen – med kurs mod åstedet for sit livs tragedie.

Dokumentarfilmens anden hovedperson, Kornelia Benjaminsen, er ligesom Gukki præget af angst som følge af overgreb begået, da hun var barn. Hun bruger sine digte og samtaler med psykologer som en vej ud af en problematisk barndom med seksuelle krænkelser, alkoholiserede og hashmisbrugende forældre samt et deraf alt for stort og uønsket (voksen)ansvar over for sine mindre søskende. Afledt af sidstnævnte, forklarer hun, har hun ”svært ved at sætte grænser”. Kornelias kæreste bliver en

del af hendes helingsproces, da hun føler, hun kan tale med ham om alt, også det der gør rigtigt ondt. Og så føler hun, at han respekterer og accepterer hende, som den hun er.

Gukki og Kornelias beretninger væves lydefrit sammen med udsagn af en række psykologer, der kommer ind på senfølger af seksuelt misbrug, men også uddyber, hvad der kendetegner og trigger krænkterne. Psykologerne er for flertallets vedkommende en del af Selvstyrets Rejsehold, der tager rundt og besøger fjerne grønlandske byer for at give psykisk førstehjælp til ofrene.

AT SÆTTE GRÆNSER

Lykken skræmmer mig ikke længere har turneret flittigt i Grønland i efteråret 2019, hvor den blev vist i flere byer med efterfølgende plenum-debatter. Men hvordan blev den så taget imod af grønlænderne?

”Generelt er den blevet modtaget godt”, svarer instruktør Nivi Pedersen over telefon fra Nuuk. ”Folk har sagt, at det er positivt, at man godt kan komme videre, selvom man har oplevet seksuelt misbrug som barn.” Endvidere har Gukki og Kornelia fået ros for at turde stå frem og fortælle

deres historier, fortæller Nivi, og trods filmens tunge tema har mange publikummere været opløftede og positive efter visningerne.

Nivi Pedersens film er en del af det grønlandske selvstyres kampagne Killiliisa (Lad os sætte grænser), der er iværksat for at komme seksuelle krænkelse til livs. Strategien er at få reduceret overgrebene gradvist for hver fødselsårgang med den ambition, at grønlændere født i 2022 bliver en ”overgrebsfri årgang”. I programmerklæringen hedder det, at selvstyret vil ”iværksætte initiativer, der forebygger fremtidige overgreb og tilvejebringer hjælp og støtte til alle, der har behov for det. Uanset om man selv er udsat for seksuelle overgreb som barn, er voksen, pårørende eller fagperson, skal der være den bedste mulige hjælp at hente, og denne hjælp skal være skræddersyet, let tilgængelig og helhedsorienteret.”

Gukki og Kornelia medvirker også i Killiliisa-strategien. Som ’rollemodeller’ rejser de rundt og taler åbent om deres oplevelser, primært med henblik på aftaubisering, så også andre tør stå frem med deres historier og kan få bearbejdet dem.

Således indgår også *Lykken skræmmer mig ikke længere* i det vigtige oplysnings- og handlingsprojekt, og filmen er et konkret og håndholdt indblik i de menneskelige konsekvenser af et problem, som taler sit eget uhyggelige sprog i statistikkerne.

Men hvilke overvejelser gjorde Nivi sig, da hun sagde ja til at lave filmen, og var det svært at tage imod opgaven, nu hvor emnet er så alvorligt og tabubelagt?

”Ja, det var det, fordi seksuelle overgreb er svært at tale om. Derudover gjorde jeg mig overvejelser omkring ikke at udstille ofrene som hjælpeløse og krænkterne som monstre.”

Det lykkedes i høj grad for Nivi Pedersen, der meget sobert, men altid på ofrets side, blotlægger et sår i det grønlandske samfund og åbner op for en debat, der baner vejen for en helingsproces og en bedre fremtid. Eller som hun selv udtrykte det til den grønlandske avis Sermitsiaq ved filmens premiere i Nuuk tilbage i november: ”Jeg håber, at man som offer eller overlever efter et overgreb kan spejle sig i de to hovedpersoner og få en styrke og et håb af at have set filmen”.

Lykken skræmmer mig ikke længere
vises 11. marts kl. 17.

Filmserie: DOX/GRØNLAND

Sidste år satte vi fokus på tre danske dokumentarfilm lavet i hhv. Færøerne, Grønland og Island i miniserien *Nordatlanten i dansk optik*. I forlængelse af den serie sætter vi i år fokus på dokumentarfilm lavet i Grønland af udenlandske instruktører.

Serien hedder *DOX/Grønland* og præsenterer tre stærke titler med hver deres unikke fortælling. I de slovenske instruktører Jure Breceljnik og Rožle Bregars *The Last Ice Hunters* undersøges nutidens fangerkultur i Østgrønland, og i Sidse Torstholm Larsen og Sturla Pilskogs *Håbets Ø* skildres livet i byen Maniitsoq, hvor man ovenpå flere års stilstand må tage fremtiden i egen hånd.

Afslutningsvis vises Viktor Kossakovskys *Aquarela*, der som et storslået billeddigt med unikke optagelser fra bl.a. Grønland portrætterer den lunefulde og ofte voldsomme kraft, der lurer i klodens mest dyrebare element: vandet. Og vi ser ikke blot frem til at vise filmene, men også til at drøfte dem med en perlerække af filmfolk, der gæster festivalen.

FLERE FILM FRA GRØNLAND

I serien *Nyt fra Nordatlanten* kan du se den nye grønlandske dokumentarfilm *Lykken skræmmer mig ikke længere* og komme til kortfilm- og debatarrangementet *Grønland på film* og se den nye og komedie *Krudt og kærlighed*.

I årets hovedtema *Den tyske forbindelse* vises tre filmhistoriske perler: *Das Eskimobaby* (1918), *S.O.S. Isbjerg* (1933) og *Palos Brudedefærd* (1934).

Mandag 9. marts kl. 17.15

THE LAST ICE HUNTERS / ZADNJI LEDENI LOVCI

I samarbejde med Sloveniens Ambassade og Grønlands Repræsentation viser vi en enestående dokumentarfilm om nutidens fangerkultur i Østgrønland. Mød Natalija Gros og Miha Avguštin.

Den grønlandske fangerkultur har ikke bare overlevet i flere tusind år, men er også et bærende element i den grønlandske selvforståelse. Fangernes eksistensgrundlag er imidlertid ofte blevet udfordret, ikke mindst i de sidste par årtier med bl.a. EU-restriktioner på sælskindhandel og mærkbare klimaforandringer.

Gennem enestående optagelser skildrer Jure Brecljnik og Rožle Bregars dokumentarfilm livet i nutidens Østgrønland. Og den giver ordet til fagfolk og især fangerne selv, der fortæller om den aktuelle udvikling og giver deres forskellige bud på fangerkulturens fremtidsudsigter. Aftenen indledes ved Sloveniens ambassadør i Danmark, Edvin Skrt, og efter visningen drøfter vi filmen med dens producer Natalija Gros og fotograf Miha Avguštin, før Sloveniens Ambassade og Grønlands Repræsentation byder på en forfriskning.

Arrangementet

Filmen (72 min) vises med engelske tekster.

Arrangementet inkluderer intro + samtale og varer 100 min.

Instruktion Jure Brecljnik, Rožle Bregars

Manus Jure Brecljnik

Fotograf Rožle Bregars, Wes Johnson, Miha Avguštin

Klip Urban Potocnik

Musik Miha Petric

Producer Natalija Gros samt Brecljnik Jure, Igor Kadunc, Slavisa Majstorovic

Natalija Gros

Miha Avguštin

Fredag 13. marts kl. 16.45

HÅBETS Ø

Særdeles fin dokumentarfilm om en by, der efter lang tids stilstand må tage fremtiden i egen hånd. Debat med Sidse Torstholm Larsen, Sturla Pilskog, Emile H. Péronard og Jens Heinrich.

I 2006 spreder nyheden om et gigantisk amerikansk erhvervsprojekt glæde og optimisme i byen Maniitsoq. Men som årene går, står det gradvist mere og mere klart, at det nok aldrig bliver til noget, og at der skal andre og mere bæredygtige fremtidsplaner på bordet.

I Sidse Torstholm Larsen og Sturla Pilskogs usædvanligt fine dokumentarfilm udforskes livet i byen gennem hudløst ærlige portrætter af helt almindelige mennesker, hvis ønske om forandring gradvis fører til en selverkendelse af, at forandringen starter hos dem selv.

Efter visningen drøftes filmen af et panel med dens instruktører, Sidse Torstholm Larsen og Sturla Pilskog, co-producer Emile Hertling Péronard og historiker Jens Heinrich. Moderator er filmdagenes Birgir Thor Møller.

Arrangementet

Filmen (77 min) vises med danske tekster.

Arrangementet inkluderer debat og varer 110 minutter.

Instruktion Sidse Torstholm Larsen, Sturla Pilskog

Fotograf Henrik Bohn Ipsen

Klip Ása Mossberg

Musik Sebastian Öberg

Produktionsselskaber Blåst Film (NO), Bullitt Film (DK), Anorak Film (GL)

Sidse Torstholm Larsen og Sturla Pilskog

Søndag 15. marts kl. 20

AQUARELA

Årets filmdage afsluttes med Victor Kossakovskys storlåede dokumentarfilm Aquarela. Producer Emile Hertling Péronard fortæller om filmens optagelser i Grønland.

Stille hav, uroligt hav, voldsomt hav. Og isbjerge, vandfald, orkaner og sne. Vandet kommer i mange former, og det har den russiske instruktør Viktor Kossakovsky sat sig for at undersøge. Resultatet er et mageløst billedværk, der tager publikum på en filmisk rejse gennem vandets transformative skønhed og rå kraft, alt imens en lige så spektakulær lydside (stort set uden dialog) underbygger oplevelsen.

Filmen bevæger sig fra de usikre frosne farvande i Ruslands Bajkalsø til Miami midt i orkanen Irmas hærgen og til Grønlands kælvende gletsjere. Her er ingen forklaringer, blot stærke billeder, der unægteligt minder os om, at vi mennesker på ingen måde kan styre den voldsomme kraft og lunefulde vilje, der lurer i klodens mest dyrebare element: vandet. Emile Hertling Péronard fra Anorak Film var co-producer på filmen og fortæller om dens unikke optagelser fra Grønland, før vi byder på en forfriskning.

Arrangementet

Filmen (86 min) har engelske tekster (og minimal dialog). Arrangementet inkluderer samtale og varer 110 min.

Instruktion Viktor Kossakovsky

Manus Viktor Kossakovsky

Fotograf Viktor Kossakovsky, Ben Bernhard

Klip Viktor Kossakovsky, Molly Malene Stensgaard, Aina Vera

Musik Eicca Toppinen

Producer Anton Máni Svansson / Join Motion Pictures (IS)

Co-producer Ma.Ja.De Filmproduktion (DE), Aconite Productions (GB), Danish Documentary Production (DK), Louverture Films (US), Anorak Film (GL) m.fl.

Emile Hertling Péronard og Viktor Kossakovsky under optagelserne

FILMFESTIVAL I PAKHUS

Gennem hele filmhistorien har Færøerne, Grønland og Island tiltrukket udenlandske filmmagere. Siden oprettelsen af en islandsk filmfond i 1979 har Island imidlertid opbygget en egen filmindustri, der producerer et bredt udvalg af film, der gør det bemærkelsesværdigt godt. Og selvom både den færøske og grønlandske filmproduktion har noget færre år bag sig, så har et støt stigende antal grønlandske og færøske filminstruktører markeret sig med originale film, både nationalt og internationalt.

For fjerde år i træk sætter vi fokus på den udvikling og præsenterer nye film og filmhistoriske milepæle, der alle drøftes af instruktører og andre fagfolk.

Vi har dog vist film på Nordatlantens Brygge i flere år end som så. I 2006 afholdt vi vores første Biodage, og siden dengang har vi vist langt over 200 filmtitler, hvoraf broderparten ikke har været vist i Danmark før. Derudover har vi fået besøg af både unge og erfarne instruktører, der har drøftet deres film med publikum.

I samme tidsrum er den digitale filmteknik blevet bedre og mere udbredt. Det har ikke blot sat sit præg på landenes voksende filmproduktion, men også på kvaliteten af visningerne i det historiske pakhus, som er en unik oplevelse i sig selv.

Derfor præsenterede vi i 2017 den nye filmfestival Nordatlantiske Filmdage, der med et mere omfattende program både tilgodeser den tiltagende filmproduktion i Nordatlanten og den lige så tiltagende publikumsinteresse. Og det er vores ambition, at festivalen i mange år fremover skal danne en unik ramme om unikke filmoplevelser fra det høje nord.

Nordatlantiske Filmdage vender med andre ord tilbage i marts 2021. Hold dig opdateret på nordatlantens.dk

Birgir Thor Møller

Særarrangement fredag 6. marts kl. 16.45

THE LAST DAYS OF THE ARCTIC / ANDLIT NORDURSINS

Portrætfilm om den verdenskendte, islandske og udstillings-aktuelle fotograf Ragnar Axelsson – med introduktion ved udstillingskurator H.K Rannversson og aftenåbent i udstillingen.

Den islandske fotograf Ragnar Axelsson (aka RAX, f. 1958) har i over tredive år rejst rundt og fotograferet mennesker, dyr, vejr og landskaber, ikke mindst i de fjerneste afkroge af Island og Grønland. Og han har bemærket, hvordan klimaforandringerne sætter deres tydelige spor.

I Magnús V. Sigurðssons portrætfilm følger vi ham rundt på rejser i både Island og Grønland. Vi møder flere af de mennesker, han har fotograferet gennem årene, og undervejs fortæller han levende om sit arbejde og sin grundlæggende fascination for at fotografere egne og levevis, som han frygter er ved at forsvinde.

Med introduktion og aftenåbent i udstillingen

Filmen introduceres af Nordatlantens Brygges udstillingschef H.K. Rannversson, og efter visningen er der aftenåbent i udstillingen *Siku Ajourpoq – isen er usikker*, der præsenterer fotografier af Ragnar Axelsson og Carsten Egevang.

Arrangementet

Filmen (90 min) har engelsk fortæller og engelske tekster. Arrangementet inkluderer oplæg og varer 110 min.

Instruktion Magnús Viðar Sigurðsson

Manus Margrét Jónasdóttir

Medvirkende Ragnar Axelsson

Fotograf Arnar Thor Thorisson

Klip Jakob Halldórsson

Musik Hilmar Örn Hilmarsson

Producer Margrét Jónasdóttir, Sagafilm

Co-producer Gebrüder Beetz
Filmproduktion (D), Norddeutscher
Rundfunk, (D), AVRO Television (NL,
ITVS (US)

H.K. Rannversson

NORDATLANTISKE FILMDAGE 5.-15. MARTS 2020

Tors. 5. marts kl. 20

S.O.S. ISBJERG

Tysk ekspeditionsdrama fra Grønland 1933

Fre. 6. marts kl. 16.45

THE LAST DAYS OF THE ARCTIC

Portrætfilm om fotografen Ragnar Axelsson

Fre. 6. marts kl. 20

KRUDT OG KÆRLIGHED

Hjertevarm grønlandsk folkekomedie

Lør. 7. marts kl. 14

BARBARA – VILD SOM HAVET

Tysk Barbara-filmatisering fra 1961

Lør. 7. marts kl. 17

AGNES JOY

Bittersødt familiedrama fra Island

Søn. 8. marts kl. 14

PALOS BRUDEFÆRD

Dansk-tysk Knud Rasmussen-film fra 1934

Søn. 8. marts kl. 16.45

FRIDRIK THÓR FRIDRIKSSON

Artist talk + film: 'Naturens børn'

Man. 9. marts kl. 17.15

THE LAST ICE HUNTERS

Dok. om nutidens fangerkultur i Østgrønland

Tirs. 10. marts kl. 17

FALCONS

Fridrikssons roadmovie med Keith Carradine

Tirs. 10. marts kl. 20

ANDRIAS HØGENNI

Tre kortfilm & artist talk med færøsk prisvinder

Ons. 11. marts kl. 17

LYKKEN SKRÆMMER MIG IKKE LÆNGERE

Ny grønlandsk dok. om seksuelt misbrug

Tors. 12. marts kl. 20

TEARS OF STONE

Islandsk-tysk film om komponisten Jón Leifs

Fre. 13. marts kl. 16.45

HÅBETS Ø

Dok. om grønlandsk bys fremtidsdrømme

Fre. 13. marts kl. 20

EN HVID, HVID DAG

Islandsk prisvinder af Hlynur Pálmason

Lør. 14. marts kl. 14

GRØNLAND PÅ FILM

Kortfilm og debat om filmproduktion i Grønland

Lør. 14. marts kl. 17

FÆRØSKE KORTFILM

Fem af årets bedste færøske kortfilm

Søn. 15. marts kl. 16.45

DAS ESKIMOBABY

Asta Nielsen i tysk stumfilm med levende musik

Søn. 15. marts kl. 20

AQUARELA

Victor Kossakovskys storslåede dokumentarfilm